

CSÁBI

A csábi plébániaközösség lapja

IV. évf. 3. szám

2011. Karácsony

"AZ IGE TESTTÉ LETT, ÉS KÖZÖTTÜNK LAKOTT" (JN 1, 14).

Már kétezer éve ünnepeljük ezt a napot – és van is rá okunk. Nem egy egyszerű születésnapról van szó! Ezen a napon Jézus, "az Isten kenyere, amely leszállt a mennyből és életet ad a világnak" (Jn 6, 33). Éppen ezért, amikor ünnepeljük ezt a örömteli eseményt, nézzük meg közelebbről, milyen módon adott Jézus életet a világnak.

Amikor eljött Jézus a világra, teljesen új tanítást hozott nekünk. Megtanított, hogy gondolkodjunk, cselekedjünk és imádkozzunk, hogy közelebb kerüljünk az Atyához. Megtanított, hogy a legfontosabb szeretni egymást, és szeretni Istent. Döntsük el ma, hogy a mindennapi életbe bevonjuk Jézus tanítását. Tegyük ma ígéretet Istennek, hogy

fogjuk egymást szeretni, amint Jézus is szeret minket.

Amíg Jézus a földön járt, sok csodát tett. Azok megmutatták, hogy természetfeletti ereje van a természet, betegségek és bűnök felett. És mi több, elmondta nekünk, hogyha hiszünk, mi is nagy csodákat fogunk tenni (Jn 14, 12). Ezért ma döntsük el újonnan hinni Jézus szavainak. Újítsuk meg hitünket Őbenne és az Ő erejében. Imádkozzunk a csodákért, kicsikért és nagyokért és higgyük, hogy Isten válaszol a mi imáinkra.

Jézus kétezer éve jött a földre, hogy megmentse a bűntől. Ő "Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől". Csak néki van hatalma megsémiteni a bűnt és a halált. Nézzél ma a jászolban fekvő kisdre és mond néki: "Köszönöm, hogy megmentettél és bevezettél az örök életbe." A megtestesülés mély titok. Felfoghatatlan Szentháromság. Hogyan léphet a Teremtő a teremtésbe? Hogyan léphet az Örökkévaló az időbe? Ma és minden nap életünk végéig valljuk:

Jézusom, te vagy az én Uram.
Teljesen átadom magamat neked.

(az Ige c. havilap elmékedése alapján)

INNEN – ONNAN...

TEMPLOMBÚCSÚ

Szeptember 18.-án Templombúcsút tartott egyházközségünk, Szűz Mária Szent Nevének ünnepe alkalmából. Az ünnepi szentmise főcelebránsa és egyben szónoka falunk szülötte, **ft. Balga Zoltán**, ipolysági káplán volt. Ez ünnep alkalmából lelkiatyánk, **ft. Novák József** új miseruhával bővítette liturgikus kellékeinket, Szűz Mária ölében tartó kisded Jézussal való képével. A szentmise keretében a Mária Légió aktív tagjai hozták az oltárra az áldozati adományokat és a Szeder Fábrián dalegylet tagjai tették ünnepélyesebbé énekükkel a szent áldozatot.

TERMÉSÁLDÁS

Október 2.-án falunk megszervezése alatt sor került egy megújult, régi időkben hagyományos ünnepségre – a **Szüreti fesztiválra**. A két napos ünnepség keretében volt borkóstoló, falusi disznótor, élőzenei koncertek, szabadtéri mulatság. A vasárnapi ünnepi szentmisén, amely három nyelven volt bemutatva, fő vendégként fogadtuk az erdőbádonyi papnevelő intézet rektorát, spirituálisát és a kispapokat, akik a szentmise keretében megáldották az idei termést. Az egyházi

méltóságokon kívül részt vettek a közelet képviselői is a környező falvakból és nem utolsó sorban a szomszédos testvér községeinkből – a magyarországi Herenycsényből, a csehországi Podivínből a lengyelországi Szaflaryból. A szentmise után a Szaflaryból érkező fiatalok, népviseletbe öltözve, rövid ének bemutatót tartottak. Az ünnepi ebéd után, szüreti felvonulás következett majd nemzetközi kultúrprogram a szabadtéri színpadon. amelyet párhuzamosan követett a kispapok focimeccse a helyi fiatalok csapatával.

SZENT CIRILL EREKLYE

Az októberi hónapban hozzánk is megérkezett **Szent Cirill ereklyéje** amely előtt leróhatták tiszteletüket a Besztercebányai egyházmegye esperességei. Az ereklye a hithirdető jubileumi évének alkalmából, amely 2013 lesz megtartva, járja körbe a vidéket, emlékezve az ő apostoli munkájára azokban az években, amikor a nép nyelvén hirdették Szent Metód társával az evangéliumot. A szlovák szentmise keretében, amelyet lelkiatyánk **ft. Novák József** és az apátjfalusi **ft. Kováč László** mutattak be, részt vettek az apátjfalusi hívek is. Szent Cirill közbenjárását kérve a szentmise után rövid imával és az

2011. Karácsony

ereklye megtekintésével távozhattak a hívek, nagy lelki élményben részesülve.

HAJNALÖK VÖLGYE 4

A novemberi hónap elején templomunk – immár negyedszer – otthont adott a Hajnalok völgye kórusfesztiválnak. Az idei fellépők a következők voltak: a **Hatvani Grassalkovich Énekegyüttes**, a **Nyitrai Konstantin Filozófus egyetem magyar kórusa**, a **Kassai Voces énekegyüttes** és a **Csábi Szeder Fábián dalegylet**. A Hajnalok Völgye 4 fesztivál díját nyerte: **Kecskés D. Balázs: Libera me Domine**, a közönségdíját pedig **Tóth Árpád: Mária, Mária**.

JUBILÁNSOK HÁLAADÁSA

November 25. az idén betöltött 70. életévüket ünneplő testvéreink számára volt bemutatva az esti szentmise áldozat, amelyen közösen adott hálát a Jó Istennek a megélt évekért 11 ünnepeltünk a 14 közül, akik betegségük miatt nem vehettek részt.

Hála és köszönet **Balga Tibor** testvérünknek, aki ezt a szép gondolatot kezdeményezte és bízunk benne, hogy hagyományossá tette. Kívánjuk nekik, hogy még jó erőben, egészségben és összetartásban tudják továbbra is a következő éveket megünnepelni számos esztendőn át.

KARÁCSONYI KÖNYVVÁSÁR

Ádvent harmadik vasárnapján karácsonyi könyvvásárra került sor, amit a Mária Légió tagjai szerveztek meg **ft. Balga Zoltán**, ipolysági káplán közreműködésével. Zoltán atya a szent Gellért kiadó és a Szent István társulat könyves üzleteinek válogatott könyveit hozta el egyházközségünkbe. A szentmise után lehetőség nyílt a könyvek megtekintésére és megvásárlására. Sokaknál ajándékként szolgálnak majd és a karácsonyi ünnepek alkalmából lelki gazdagságot nyújtanak a pihenés mellett.

A KERESZTÉNYHIT ÉS A TERMÉSZETTUDOMÁNY (2. RÉSZ)

4. A világ örökkévalósága, vagy határozottsága – A világ keletkezése megint csak egy külön cikket igényelne, hogy nagyon röviden le lehessen írni. A materialista filozófia szerint az anyag, mint objektív realitás létezik, és itt van, itt volt öröktől fogva és állandóan itt is lesz. Ezt a téves elméletet a modern tudomány egyértelműen cáfolja. Gamow orosz tudós elméletét a nagy robbanás (Big Bang) elmélete tökéletesen bizonyítja, hogy ennek a létező világnak van kezdete (valamikor 13,7 milliárd évvel ezelőtt). Ennek a bizonyítéknak a leírására egy további cikkel visszatérhetek. Hogy a világnak van kezdete nagyon jól összefügg a Szt. János evangéliumából

vett szöveggel „Kezdetben volt az Ige, És az Ige Istennél volt, És Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden Ő általa lett, és nélküle semmi sem lett, Ami lett“ A Genézis könyve ezzel a szavakkal kezdődik „Kezdetben teremté Isten az eget és a földet ...“ Mindez nagyon jó összhangban van az eddigi tudományos kutatások eredményével. Ebben az alapvető kérdésben nagyon jó összhang van a tudomány és a hit között. A Nagy robbanás és a Hatnapos Isteni aktivitás a világ teremtéséről nagyon jól összeillik.

5. Harmónia kontra káosz – A világban nem csak a harmónia, hanem a káosz is

egy bizonyos helyet foglal el és nem csak destruáló szereplőként, hanem mintegy a természet változatosságát szélesíti. A káosz nélkül sok minden érdekes dolog nem létezne ezen a világon. A káosz jelenléte szinte egy ontológiai jellemként mutatkozik és el kell fogadnunk mint a realitás helyettesíthetetlen attribútumát. A káosz vizsgálatánál figyelembe kell vennünk egy meglepő információt, hogy a természetben egy globális trend megy végbe és pedig a rendszerességtől a káoszhoz és nem fordítva. Ezt megtapasztalhatjuk a fizikából, termodinamikából az entrópia növekedéséből. Persze ez érvényes

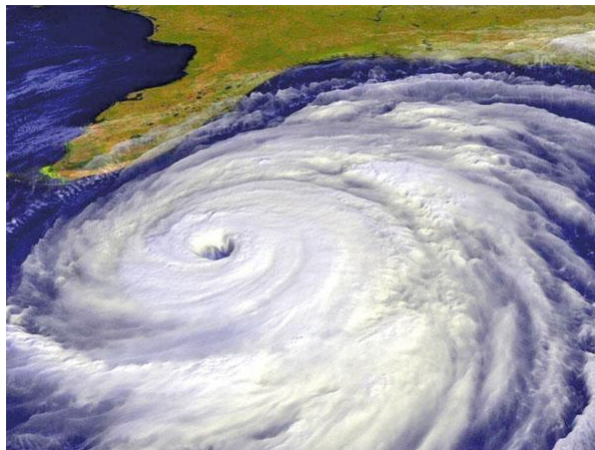
globálisan az egész világra, univerzumra. De ez még nem jelenti azt, hogy egy bizonyos alrendszerben nem fejlődhetnek a történések a káosztól a harmónia felé.

Az élet keletkezése bizonyosan a harmónia felé való fejlődést mutatja, vagyis a rendszeresség növekedését és ezzel az entrópia (fizikai fogalom) csökkenése jár. Ez az entrópia csökkenés az univerzum más részében viszont az entrópia intenzívebb növekedését váltja ki és nagyobb degradációt követel. Hogy a káoszból nagyobb rendszeresség legyen a következő példán mutathatjuk. Dobáljuk egy sűrű, mondjuk olaj folyadékba golyócskákat eltérő sebességgel és több irányba. Egy bizonyos idő elteltével a golyócskák ugyanabba az irányba és azonos

2011. Karácsony

sebességgel fognak mozogni. A gravitáció hatására a lassabbak felgyorsulnak a gyorsabbak lelassulnak. Ezt a jelenetet egy bizonyos rendelkezésének nevezhetjük, vagyis a káoszból harmónia keletkezett. Ezzel szemben a rend keletkezésének a rovására rendszertelenség is keletkezett: közben a golyócskák súrlódása az olajjal hőt hozott létre és ez mint destruáló tényezőként hatott. A Big Bang, nagy robbanás után hasonló módon lokálisan keletkezhetett ilyen fejlődés, a káoszból a harmónia felé. Ebből láthatjuk, hogy a káosznak jogos helye van az univerzumban és hasznos tényező a strukturalizáció folyamatában.

Eddig a káoszt mint negatív jelenséggé fogtuk fel. A modern tudomány azonban nemrég fedezte fel, hogy a természetben van egy más

tulajdonságú káosz, amely nem külső származású, hanem a rendszer egy bizonyos fejlődési fokán, pontján saját maga generálja, fejleszti ki. Ezt a káoszt *determinisztikus káosznak* nevezzük. A rendszer paramétereinek egy bizonyos csoportosulásakor nagyon érzékennyé válik nagyon kis fluktuációkra, zavarásokra is. Ilyen kis zavarások, fluktuációk a természetes világban nagyon gyakran előfordulhatnak. Egy nagyon kis fluktuáció is az egész rendszerben nagy változásokat okozhat. Vagyis a rendszer nem előre jelezhető és kaotikusan viselkedik.

Ezt a jelenséget először az időjárás hosszabb előrejelzésekor

figyelték meg. Ugyanis megmutatkozott, hogy a klímarendszerek a determinisztikus káosz rezsimjében működnek, azért: „... elég ha az óceán fölött a pillangó meglengeti a szárnyát és megváltozik az időjárás egész Európában”. Ez az ismert „pillangó effektus” és azt állítja, hogy a jövőben egy bizonyos kis fluktuáció hatására is megváltozhat a folyamat. Közelebbről, részletesebben fogalmazva, ha már kialakult egy klimatikus front milliárd pillangó sem változtathatja meg azt, de abban a pillanatban amikor a front alakul a kezdet elején (szimbolikusan) elég egy pillangó szárnyainak a lebbenése, hogy

ebbe, vagy amamba az irányba induljon el a klimatikus front. Ebből láthatjuk, hogy az időjárás távoli előrejelzése szinte illúzióknak marad örökre. Az előrejelzés hátránya a determinisztikus káosz egyetlen

negatívuma. Az előnye abban mutatkozik meg, hogy a fejlődő rendszernek a széles spektrumú produktumait biztosítja. Ennek köszönhető minden domb, fa, virág, állat, de az emberek közti különbség, annak ellenére, hogy ezek az objektumok megtartják saját fundamentális tulajdonságukat. Ezért nem létezik a földkerekségen két ugyanolyan ember ha ikrek is, két ugyanolyan hópehely a néhány milliárdnyi hópehely közül a világon, ... A káosz bizonyára az ember szellemi életében fontos és helyettesíthetetlen szerepet játszik. Az ember mint Isten szabad akaratú teremtménye önállóan

gondolkodik és cselekszik. Istentől kaptuk a szabad akaratunkat, szabadon tehetünk jót és sajnos rosszat is. Technikai alap föltétele ennek, hogy az ember agya kaotikus rezsimben működjön, vagyis spontán véletlenszerűen generáljon többféle gondolatot. Fordított esetben minden ember úgy viselkedne mint a robotok, egyenlően gondolkodnának, egyformán cselekednének.

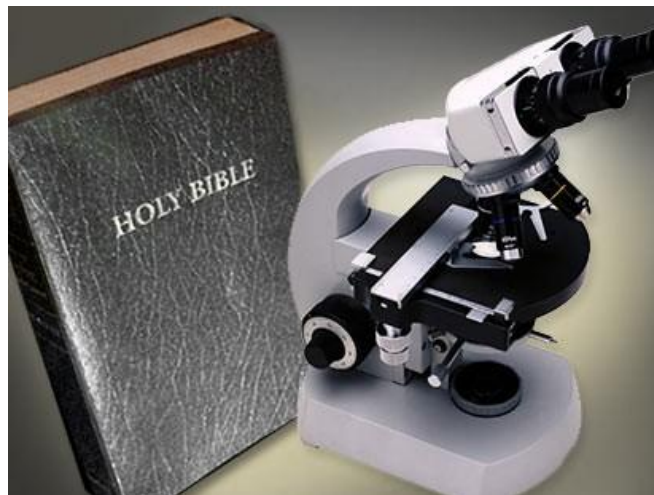
Úgy működnének mint a gépek és nem volnának felelősek a tetteikért. Ezt a kaotikus dinamika mechanizmusa engedi meg, teszi lehetővé az Isten és az ember közötti kommunikációt. Ennek alapján

értelmezhetjük és könnyebben foghatjuk fel a sok közül, mondjuk a rossz és a jó problémáját (Teremthette az Isten a rosszat?).

Végezetül oda jutottunk, hogy a káosz a világ létezésében ugyanolyan fontos mint a rend, a harmónia. A mi világunk realitása nincs azzal föltételezve, hogy a kezdetbeli káosz rendé változott, hanem látjuk, hogy a káosz és a rend is párhuzamosan együtt létezik. Kölcsönös koexistenciával alkotnak új jelenségeket ezeket vizsgálhatjuk és csodálhatjuk.

A keresztény hitet másként fogja fel minden ember. A hit és a tudomány vizsgálatakor ne arra összpontosítsunk, hogy sikerül-e bizonyítani az Isten létezését. A tudomány csak bizonyos indíciókkal szolgálhat arra, hogy az isteni szellem nem ellenkezik a tudománnyal. Ezért hinni Benne

értelem-teli és nem értelmetlen. Ha a tudomány megbízhatóan bizonyítaná, hogy Isten létezik, akkor ez az ateizmus végét jelentené, de a hitnek is a végét. A történelem során igen sok igyekezet kísérlet ment végbe az Isten bizonyítására, szinte százszázalékos bizonyítékként tüntették föl, de előbb-utóbb ezek a bizonyítékok kudarcot vallottak. Minden józanul gondolkozó embernek az Isten létezéséről az a nézete alakult ki, hogy Istent ezen a földön csak hinni lehet és az életünk során több esetben saját magunk megbizonyosodunk arról, hogy Isten van és szeret minket.

Hústyava
István

„A hit és az ész (fides et ratio) két szárny, melyekkel az emberi szellem fölemelkedik az igazság szemlélésére.”

**Boldog II. János Pál pápa
Fides et Ratio enciklikájából**

2011. Karácsony

HANGVERSENY A MŰVÉSZETEK PALOTÁJÁBAN

Amikor bejelentkeztem a budapesti Művészetek Palotájában megrendezésre kerülő Nemzeti Filharmonikusok hangversenyére nem is sejtettem, és biztos vagyok benne, hogy a többi jelentkező sem, hogy milyen élményben lesz részünk. Celeng Marika, falunk szülötte már többször énekelt templomunkban, gyönyörű hangja elég garancia volt számunkra, hogy csakis igazi hamisítatlan művészi előadásban lesz részünk.

Már sötét volt, amikor Budapestre értünk. A Dunaparton végighaladva különleges látványt nyújtottak a gyönyörűen megvilágított hidak, műemlékek, épületek.

A Művészetek Palotája előcsarnokában már vártak Marika szülei, akik szeretettel köszöntötték a csábi híveket és kiosztották az előre váltott jegyeket.

Az épület központi részében a színültig megtelt Bartók Béla teremben foglaltuk el a helyünket. A Nemzeti Filharmonikusok és a Nemzeti énekkar Kovács János vezényletével Leoš Janáček: Glagolita mise és Claude Debussy: Szent Sebestyén vértanúsága című műveit adták élő. Amikor megjelent Marika a színpadon, szinte a

lélegzetünket is visszatartva hallgattuk előadását. Gyönyörű, tiszta hangja testi-lelki felüdülés volt számunkra. Mindannyian büszkék voltunk rá, szinte szerettük volna tudtára adni a közönségnek: Igen, a művésznő a mi falunkból, Csábról származik. Felejthetetlen élményben volt részünk.

Elmondhatjuk, Marika jól gazdálkodik a Jó Istentől kapott talentumával. Tehetségével, szorgalmával és persze nagyon sok tanulással bőségesen kamatoztatja. Csak reménykedhetünk, hogy elfoglaltsága mellett jut majd ideje hazalátogatni szülőfalujába és gyakrabban hallhatjuk őt énekelni itthon is.

A mai rohanó világban nekünk embereknek szükségünk van arra, hogy egy-egy pillanatra megálljunk és ilyen művészeti élmények által testileg, lelkileg feltöltődjünk. Boldogok lehetünk, hogy éltünk a lehetőséggel és szakítottunk időt erre a fantasztikus hangversenyre.

Itt szeretnénk megköszönni polgármesterünknek, hogy gondoskodott a kényelmes utazásunkról és a jó hangulatról.

Bojtos Mária

RÉGMÚLT IDŐK KARÁCSONYA – VAGYIS KÖZELEG MÁR A SZERETET ÜNNEPE

Újra december, megint Advent. Az idő szomorog, hol esik, hol fúj a szél (majd elviszi az embert). Ilyenkor jó megpihenni este fáradtan a meleg kályha előtt, van kinek kandalló, villanymelegítő vagy egyéb fűtőalkalmatosság szolgálja az otthon melegét.

Valamikor rég, gyermekkorom idejében a jó öreg „Peter kályha” (ami még ma is megvan), de valójában szerintem az otthon melegét a jó családi légkör, a szeretet, megértés, az egymással

törődés és egy hatalmas adag türelem szükségeltetik.

Ez utóbbi, ebben a rohanó világban sajnos egyre kevesebb az emberek

szívében. Régen ez másképp volt. Úgy mondhatnánk, mint a kisfiam amikor leesett és kérdeztem, ugye fáj? Erre mondta, nadon, nadon, bibí. Hát ez most sajnos nagyon aktuális.

A munkahelyi rohanás, a stressz, az elmaradt otthoni gondjaink, az okos főnökünk, aki nem is tudom néha minek képzelet magát, a megromlott egészség és sajnos megromlott családi állapot is ráteszi pecsétjét a mi életünkre, vagyis úgymond – fűrésze az idegeinket. Hát ez van, mint ahogy a kollégám mondta a munkahelyemen.

Ilyen tájban az ember megpróbál egy kicsit jobba lenni, gondolván az ünnepek közeledtére. Talán még egy

csepp nosztalgia is belefér. „Hej, bizony az én időmben” – mondaná a nagyanyám (sajnos már nem mondhatja) „minden másként volt”, én meg csak bólogatok, hogy igen,igen. Én is így emlékszem, hogy igazat mondott egykoron, mivel az év utolsó hónapjának – a decembernek, egészen más volt a hangulata. Igaz, most is más. A Mikulás is más volt, azaz volt is Mikulás bácsi, de most csak a TV-ben látni. Falvainkban, nem igen gyermekkoromban, egyik meghatározó eleme volt a Mikulás várás. Mikor kisebbek voltunk öcsémrel mindig egy kicsit tartottunk tőle, mert ugye az édesség mellé virgács is járt (ki látott már jó gyermeket? – szerintem a

Mikulás sem). Minden gyermek kiskorában patrag, meg huncut, meg betyár – sorolhatnám a jelzőket, de jó gyerek csak a mesében van. Állítólag a szent

emberek jók voltak kiskorukban is, írják a könyvek. Szóval a Mikulást egy évben, mint mindig – vártuk. Kisgyermekként, csodálattal, vegyes érzelmekkel. Sajnos ez-a december 6.-ka nem olyan vidámra sikeredett mint máskor, mivel jó apám, szegény, betegsége miatt nem lehetett körünkben. Jó anyámra is rányomta bélyegét ez-a dolog. Este az asztalnál üldögélt, néha sóhajtott. Mi ketten az öcsémrel az úgynevezett „sezlon” alkalmatosságon gubbasztottunk valahogy szótlan volt az egész család. Egyszer csak zördül a veranda ajtó (mert vasból volt) és jött a Mikulás. Hát nagyon megijedtünk, ki hitte volna, még jó anyám is megilletődött, már

2011. Karácsony

abban a korban mi sejtettük, hogy valaki a szűkebb családból van beöltözve a jó öreg Mikulás bácsinak. De most az egyszer nagyon meglepődtünk mindnyájan. De a Mikulás az nem lepődött meg, oda cammogott a konyha közepére és mi elhűlve vártuk, most mi lesz. Elváltoztatott hangon mélyen megszólalt, valahogy így hangzott: „Eljöttem hozzátok, mint minden évben, jók voltatok-e?” – és ránk nézett, előbb ránk, majd jó anyámra. Mi öcsémmel félénken rá mondtuk, hogy „bizony jók”. Úgy tűnt, hogy valahogy nem sikerült meggyőznünk és visszanézett jó anyánkra. Ő a megdöbbenéstől nem is szólt, csak bólintott, mivel mindnyájunkban mély megdöbbenést váltott ki, el sem tudtuk képzelni – ki lehet. Nos akkor imádkoztatok egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet. Mi mindhárman úgy mondtuk, mint a vízfolyás. Ő csak állt a konyha közepén, nagy csizmában és kabátban, fekete vagy barna szilon harisnya az arcán, nagy bárány kucsma a fején és figyelmesen hallgatott mindhármat. Végül bólintott, nem volt nagyon bő beszédű. Kirakta ajándékait a nagy zsákból, amit eddig a hátán tartott. Narancs, alma, dió, cukorka no meg személyesen kezünkbe nyomott egy-egy virgácsot, nekem és öcsémnek. Majd megint bólintott, megfordult és „akurátussan” kicammogott otthonunkból. Körülbelül három hét alatt sikerült kinyomozni jó anyámnak a drága jó Mikulás kilétét. Számomra ez hatalmas meghatározó élményt jelentett életemben, hogy ilyen Mikulás is létezik, aki tudta, hogy örömet okoz, ha megjelenik minálunk, ezzel is enyhéti bánatunk a családfő távolléte miatt.

A Karácsony az egy egész más ünnep a mi számunkra és más családok számára is. Számomra úgy érzem, sokunknak még a megnyugvás a szeretet és a családi béke ünnepe, egyúttal a Megváltó születésének ünnepe. Gyermekkoromban, december 24.-én este falunkban feldíszítették a karácsonyfát. Kirakták a süteményt, az asztal ünnepi díszben, az emberek szívét a nyugalom, a szeretet kerítette hatalmába. Mentünk este hat óra után énekelni a „Mennyből az angyalt”. Többnyire csak a rokonságba, így volt a szokás, hogy bevigyük szeretteink otthonába a karácsonyi hangulatot. Mindenütt behívtak, szinte vártak már bennünket. Vehettünk a karácsonyfáról szaloncukrot, kaptunk almát, diót. Leültettek, beszélgettek, kikérdeztek, hogyha kissé messzibb rokon volt. Mi örültünk öcsémmel, ettük az almát, néztük a meleg masinát a lustán heverésző tarka macskát, aki ránk csodálkozott. Neki is karácsony volt, a masina melletti sámlin heverészett és mélán bámult, ha megsimogattuk, dorombolt. Nagyanyám mondta: „Jó gezős macska, majd éjjelre megy a padlásra aludni”. Lehet talán megértette, mert odasomfordált az ajtóhoz és ránk nézett. „No engedjétek ki”-mondta nagyanyám. Később mikor már nagyobbak voltunk, gitározni szoktuk a „Mennyből az angyalt”. Még nőülésem után is egy-két évben felelevenítettük ezt-a szokásomat, természetesen feleségem és két gyermekem társaságában. Ezek az én szép karácsonyi emlékeim. Ezúton mindenkinek Békés, Boldog Karácsonyi ünnepeket kívánok.

Balga József pityko

„REJTETT TEHETSÉGEK”

Községünkben olyan „rejtett tehetségek” vannak, akikről a mindennapi életben lehet hogy nem is hallunk. Hogyha az ember meglátogatja őket, lehet hogy kedves otthonukban bukkanunk rá a saját kezük által alkotott „mű-re”, amit szabadidejükben hobby-ként hoztak létre. Tudomást szerezve az itt közzétettekről, beleegyezésükkel, elbeszélgettem velük és egyet s mást megtudtam az ő kedvtelésükről. Kik is ők valójában, és mi szépet tudunk náluk felfedezni? Íme, egy kis bemutatkozás:

Csinger Gábor – 2002 - ben egy barátomnál megláttam a fafaragást és akkor kaptam ihlet az ilyen hobbyhoz. Vadásztrófea alátétekkel kezdtem és később tovább születtek bennem az ötletek. Keveset csináltam belőlük és képességeimet tovább akartam kamatoztatni ezért a világhálón találtam egy kurzust – Detván, amely egy húzómban 2-hétig tartott és jobban szimpóziumnak nevezném mind kurzusnak. Kaptunk egy hársfa deszkát és mindenki elképzelése szerint dolgozhatott rajta. Én egy indián fejet faragtam ki, amit az első munkámnak minősíthetek. Két napig tartott nékem ezt a művet megcsinálni és a lektorom segítségével és biztatására újabb buzdítást kaptam a munkához. Nagyon sok haladóval találkoztam a pályán, akik már oltárképeket, temető - fakereszteket, sőt fába vésett ornamenseket készítenek. Jó kollektíva voltunk és sok tapasztalatot szereztem ezen a téren. Amikor hazajöttem, komolyan kezdtem el vele foglalkozni – ami nagyon időigényes de viszont nagyon hálás munka. Berendeztem

magamnak egy helységet, kellő szerszámokat vásároltam és elkezdtem alkotni. Mostanáig kb. 7-8 komolyabb alkotásom van, amelyből Detván hagytam egy művet a többi pedig itthon van. Évente visszatérek erre a kurzusra, ahol mindig újabb és újabb dolgokat tanulok.

Egyik szétdolgozott munkája a keresztút 12. állomása – Jézus meghal a kereszten. Bízunk benne, hogy mind a tizennégy elkészítése után méltó helyre kerülnek ezek a művek. Kívánunk néki sok jó ötletet és tapasztalatot, hogy örömet lelje alkotásaiban és másokat is megörvendezhessen.

Özv. Balga Jánosné (pityko) – kedvenc időtöltésem a hímzés. Már kislánykorom óta szerettem kézimunkázni, persze mikor szabadidőm engedte. Idősebb koromban a hímzésre tértem át a kötésről. Saját szükségleteimre szoktam hímezni vagy családom részére – mint ajándék. A mintákat könyvekből, újságokból

2011. Karácsony

szerzem, amiket rendszeresen megvásárolok. Képeket, párnákat, asztalterítőket hímzek, amit időtől függően naponta veszek kézbe. A téli időszak erre nagyon kedvező, amikor hosszú az esték és több időm van. Vallásos témájú képeket is hímzek, amellyel aztán a lakásunkat díszítem. Sok türelmet igényel, de viszont nyugodt természetemnek köszönhetően, magányosságomban szeretek elidőzni e mellett a kedvtelés mellett.

Idős kora ellenére (78 éves) ízléses és nagyon pontos a munkája. Rohanó világunkban ilyen tevékenység mellett is lehet egy kis nyugalomra lelni, aminek gyümölcse megmarad az utókor részére.

Zatko Tamás - *kiskoromban anyukámmal otthon sós tésztából gyúrtunk különféle figurákat, díszeket. Nagyon megtetszett és amikor láttam, miként kelnek életre a masszából az alakok, egyre többet próbálkoztam.*

Később egy ifjúsági táborban lehetőségem nyílt az agyagozásra, kihasználtam az alkalmat és ellestem minden taktikát. Itthon beszereztem a hozzávalókat és azóta nem csak karácsonyra, de a születésnapokra is készítek a családom tagjainak valami meglepetést.

Egy ifjú tehetség, aki keze alkotásaival próbálja megörökíteni azt, amit lát, hall, gondol. Legyen ez mindannyiunk számára is tanúságtétel tehetségéről, ami közügyességéről tesz vallomást.

Václavík Tündi - *Nagyon szeretek sütni és örömmel próbálok ki új recepteket is. A mézeskalács házat pár éve az újságban láttam, nagyon megtetszett és megpróbálkoztam vele. Azóta minden évben készítek és nemcsak magunknak, hanem a rokonoknak, barátoknak is.*

Időigényes, egyben igen kedves műfaj, ahol az ügyes kezek mellett szükséges a jó fantázia is. Amikor a mézeskalács illata elterjed a lakásban, valaminek a közeledtét jelzi, amit

mindannyian nagyon várunk. A békés, örömteli és kegyelmekben gazdag Karácsonyt.

Köszönöm ezen személyeknek, hogy megosztották velünk tehetségükről szóló beszámolóikat. Kívánunk számukra nagyon sok örömteli percet az alkotásnál és mások szívének megörvendeztetésénél, amikor a műveket kapják vagy szemlélik. Egyben várjuk mindazok jelentkezését, akik szeretnének másokkal megosztani „rejtett tehetségünkkel”. Legyen ez egy sorozat arról, hogyan tudjuk kamatoztatni talentumainkat.

Balga Jácinta

***„Mert annak, akinek van,
még adnak, hogy bőven
legyen neki; akinek meg
nincs, attól még amije van
is, elveszik.”***

(Mt 25,29)

ELLÁTOGATOTT HOZZÁNK MÁRIA ÉS BESZÉLGETTÜNK

Az emberek szeretik elmesélni mi is történt velük, főleg ha régi jó barátok találkoznak, például így: Szervusz, hogy vagy? Mit csinálsz mostanában? A másik: Kösz, jól vagyok, de Te mesélj mi történt veled mióta nem találkoztunk? Mit mondjak? Voltunk a tengerparton tíz napot, nagyon jó volt, szép volt az idő, leburnultunk ... stb.

Én is szeretném elmesélni találkozásomat egy régi jó barátommal, helyesebben barátnőmmel. Ezt csak képletesen írom, hisz szavakkal úgysem tudjuk kifejezni azt a tiszteletet, melyet Ő érdemel. Érzelmekkel, tettekkel inkább kifejezhető.

Mennynek Királynője, Égi Édesanyánk, Segítő Szűz, talán több százféleképpen szólunk hozzá imáinkban, fohászainkban.

Ő látogatott meg engem és családomat. Elhozta a napfényt, a tengert, földet és eget egyszerre. Kicsit szorongtunk is az miatt, hogy jól érzi-e magát nálunk. Élő rózsákat, szentelt gyertyát, szentelt vizet, angyalkát raktunk köré. Mondtuk a Rózsafüzért és elmondtunk sok - sok Mária imát. Persze tettük a mindennapi dolgainkat és fáj, hogy magára kell hagynunk.

Néha csak leültem elé és néztem. Ilyenkor gondolatban beszélgettünk. Mintha ezt kérdezné: nem mondasz semmit? Én: nem tudom, mit mondjak. Csak itt akarok lenni Veled és nézni Téged. Ő: örülök, hogy itt vagy. Ne is mondj semmit, úgy is tudom minden gondolatodat. Én néztem két szemét, arcát, ahogy szeretettel mosolyog rám. Mosolya sokat mondó volt számomra. Úgy tűnt, mintha mondani szeretne

2011. Karácsony

valamit, ahogy két kezét felém tárva nézett rám. Talán ezt: hoztam neked az Égből, egy tiszta forrásból a szeretet forrásából itt van közöttünk, fürödj benne és megszabadulsz a gondoktól, enyhülnek fájdalmaid, lemossa bűneidet...

Többször is megtörtént, hogy csak ültem Mária előtt és néztem. Ilyenkor gondolatban próbáltam visszamenni az időben oda, mikor Mária is itt élt a földön. Próbáltam felidézni, ahogy mosta azt a pár ruhát mijük volt. Vagy éppen főzéshez készült Józsefnek kit nagyon szeretett. Olyat szeretett volna főzni mit József nagyon szeret, de ez biztosan nem mindig sikerült, mert vagy ez hiányzott, vagy az nem volt. Kinézett az ablakon és nézte, ahogy József gyalult szorgalmasan az udvaron, tette a dolgát, közben lehet, hogy éppen Máriára gondolt, arra mennyire jó vele élni, mennyire szereti őt...

Egy másik alkalommal azt próbáltam felidézni, ahogy az angyal szólt hozzá: Legyél üdvözölve Mária. A Jó Isten küldött. A nevem Gábor. Ne félj tőlem, üzenetet hoztam...

És mikor Betlehemben egy barlangban lévő istállóban megszülte Isteni gyermekét, földi édesanyai gondolkozással biztosan ilyeneken töprengett: Isten akarata ezt, vagy én

vagyok a hibás, hogy ilyen helyen szültem Istennek gyermeket?

Mária mindenben teljesítette Isten akaratát. Megszülte és felnevelte Jézust. Józsefnek is nagy szerepe volt ebben.

Ezért is lett Szent József a családok védőszentje. Kérünk, Szent József óvd meg családjainkat a bajoktól és segíts, hogy legyen mindig kenyér az asztalunkon. Máriához így fohászokdjunk minden nap:

Mária Égi Anyám, kérlek, fogd a kezem és vezess a mennyországhoz a Jó Istenhez vezető úton családommal együtt. Vigyázz reánk Édesanyánk, angyaloknak kegyes királynéja, jóságos Anyai szemeddel kísérd minden lépésünket, oltalmaz minden bajtól, kísértésben el ne hagy. Ámen.

Vasárnap egy másik család várja, hogy hatalmas szeretetével átölelje Mária egy gyönyörű Máriát megtestesítő vándorszobron keresztül.

A 2009 -es Templombúcsú alkalmából elindult Máriát tökéletesen tükröző alkotás összefogja a csábi híveket az imában és egy nagy családot alkotva növeli hitünket, erősíti reményünket és tökéletesíti szeretetünket az Ég felé.

Húšťava Ferenc és családja.

MÉZESKALÁCSOT SÜTÖTTÜNK

Ez a segédkezés a karácsonyi készülétek előtt nem volt olyan, mint a többi. Most a gyerekekkel nem készítettünk gyertyát, nem díszítettük a parókia ablakait, hanem mézeskalácsokat süttünk. Amíg mi a tésztát gyúrtuk addig a többiek társasjátékot játszottak a lelkiatyával. Remekül szórakozott mindenki. Amikor a tészta elkészült, mindenki izgatottan várt arra, hogy szaggathassa azt. Senki sem unatkozott. Amíg a kalács sült addig díszítettük a már kihűlt finomságokat. Nem mindegyik sikerült jól de ezekkel is lehetett mit csinálni. Megettük őket. A lelkiatya és a tanító néni ügyelt arra, hogy a sütemények ne égjenek le. Mikor megsültek a lelkiatya kilyukazgatta hurkapálcával őket a tetején, hogy fel lehessen fűzni cérnára. A már elkészült kalácsokat karácsonykor felrakjuk a templom karácsonyfáira. Mikor mindenki elkészült a teendőjével, némelyek lementek a lelkiatyával asztali teniszt játszani, mi pedig ottmaradtunk kitakarítani. Majd újra társasjátékot játszottunk együtt. Nagyon jól éreztük magunkat és köszönjük azt az örömteli napot a lelkiatyanak és a tanító néninek. Reméljük, hogy jövő évben is szerveznek a számunkra egy ilyen jó napot.

György Szilvia és Balga Dominika

KÁNTÁLÁS - JÖTTÜNK A JÓ HÍRREL

Minden év december vége fele, mi gyerekek elmegyünk kántálni, és hirdetjük Urunk születését. Kántáláskor az afrikai éhező gyermekeknek szoktunk gyűjteni adományokat.

Azon a napon délután gyülekezünk a plébániánkon. Ott még egyszer el szoktuk próbálni a jókívánságainkat, majd próba után elmegyünk a templomba, ahol az atyaáldást ad ránk, hogy ne történjen velünk semmi baj az út alatt. Azután elkezdődik utunk a felvégbe. Minden háznál elmondjuk az örömhírt, Jézus Krisztus születését, énekelünk, mosolygunk és örülünk. Sok család megkínál minket üdítővel és süteménnyel, amit örömmel el szoktunk fogyasztani. Így megy ez minden háznál.

Később eljutunk az alvégbe, ahol már kicsit fáradtak szoktunk lenni, de az öröm még mindig sugározni szokott az arcunkról. Hosszadalmas menés után visszaérünk a plébániánkra, ahol megszámláljuk azt az összeget, amit sikerült gyűjteni a jó célra. Nem sokkal utána elfelezzük az édességeket, gyümölcsöket és az egyéb ajándékokat, amit kaptunk.

Így szokott ez történni minden évben, amikor lehetőség adatik rá.

Miskei Mónika

DIÓS MÉZES SZELET**Hozzávalók a tésztához:**

- 50 dkg félgrízes liszt
- 2 egész tojás
- 2,5 kanál méz
- 15 dkg porcukor
- 20 dkg Hera
- 2 kk szódapor

Összegyúrjuk a hozzávalókat, kétfelé osztjuk a masszát és kinyújtjuk. Az egyiket simán sütjük meg, a másikra rákenjük a diós mézes masszát és azzal együtt sütjük meg.

Diós mézes massa:

- 20 dkg vágott dió (mogyoró)
- 10 dkg kristálycukor
- 12,5 dkg vaj
- 2,5 kanál méz

A hozzávalókat összeforraljuk. A lapokat aranybarnára sütjük, ha kihűlt megtöltjük a krémmel.

Krém: 6 dl tej

- 6 evőkanál félgrízes liszt
- 2 van. cukor
- 20 dkg porcukor
- 25 dkg Hera.

Megfőzzük a pépet, ha kihűlt összedolgozzuk a vajjal és a cukorral. Alulra kerül a sima lap, felülre a diós mézes Nagyon finom!!!

Fónod Ilona

CSOKIKRÉMES TARKA MÉZES

Tésztához: 2 tojás
3 ek porcukor
4 ek langyos méz
50 g vaj
450 g liszt
5+2 ek tej
1 tk Na- bikarbonát
pár csepp citromlé

Krémhez: 2 tejszínízű pudingpor
8 dl tej
6-7 ek cukor
100 g vaj
50 g porcukor
100 g finom étcsoki

Mázhoz: 1 tojásfehérje
140 g porcukor
pár csepp citromlé

Elkészítés: A pudingot megfőzzük, elosztjuk, az 1/3 részbe beletördeljük a csokoládét, addig kavargatjuk amíg felolvad. A 2/3 rész pudingot kihűtjük, majd hozzáadjuk a porcukorral habosra kavart vajjal. A liszt középső részébe belerakjuk a többi hozzávalót, a bikarbonát felfuttatjuk a citromlével és a masszát jól összegyúrjuk. A tésztát kétfelé osztjuk, az egyik felébe beledolgozunk 2 halmozott ek kakaót, amit 2 ek tejjel elkavartunk. 2-2 lapot nyújtunk a fehér és a kakaós tésztából (25x35 cm), majd megsütjük. (Egyenként 12 perc). A tésztát összerakjuk. Barna lap, fehér krém, fehér lap, csokikrém, fehér lap, fehér krém, barna lap, és a cukormáz. (A cukormáz hozzávalóit kavargatjuk, nem verjük.)

AJÁNDÉK A KIS JÉZUSNAK

A kis Jancsi átment a nagyapjához, aki fafaragó volt. Tudta, hogy az most készíti a Betlehemet karácsonyra a templomnak. Elnézte, hogyan faragja az öreg a kis figurákat és nézegette a kész szobrocskákat. Sokáig nézte ezeket elgondolkozva. Képzletben elhelyezte őket az istállóban a jászol körül. Mikor elfáradt a nagy nézésben, karjait az asztalra fektette és ráhajtotta fejét. Egyszer csak észrevette, hogy ezek a szobrocskák élnek. És már nem is voltak aprók, ő meg nagy. A Szűzanya, Szent József, a pásztorok, mind ember nagyságúak voltak és mozogtak. Ő meg közöttük állt a nagyapjával és ő is nézte a jászolban fekvő kisededet.

Sokáig nézte. És a Gyermekek is nézte őt. Míg egyszer csak Jancsi szemébe könnyek szöktek.

- „Miért sírsz?” - kérdezte a kis Jézus.
- „Mert nem hoztam Neked semmit.”
- „Pedig Én szeretnék tőled valamit.” - mondta Jézus.

Jancsi elpirult örömeiben:

- „Mindent Neked adok, amim csak van!” - lelkesedett.
- „Három dolgot szeretnék tőled.” - folytatta a kis Jézus.

De Jancsi a szavába vágott nagy buzgóságában:

- „Az új kabátomat, a csodálatos villanyvonatomat és azt a szép képeskönyvet a sok szép színes képpel.”
- „Nem.” - rázta a fejét a Gyermekek, - „Ezekre nincs szükségem. Nem ezért jöttem a földre. Egészen mást akarok tőled.”

- „De hát akkor mit?” - csodálkozott Jancsi.
- „Add nekem az utolsó iskolai dolgozatodat.” - kérte a kis Jézus egészen halkán, hogy senki más ne hallja.

Jancsi megijedt. Egészen közel lépett a jászolhoz, a Jézuska füléhez hajolt és zavartan, szégyenkezve suttozta:

- „Jézuska, arra én elégtelent kaptam.”
- „Éppen azért akarom!”
- „De hát miért?” - bámult Jancsi.
- „Adj Nekem mindent, ami elégtelen. Megígéred ezt?”
- „Meg.” - bólintott komolyan a kisfiú.
- „De még más ajándékot is akarok tőled.” - folytatta a kis Jézus.

Jancsi kérdően nézett rá.

- „A reggeliző bögrédet.”
- „De azt ma reggel eltörtem.”
- „Mindig hozd el Nekem mindent, amit eltörsz vagy elrontasz életedben. Én újra egészsé teszem...”

„De hátra van még a harmadik kívánságom. Azt a választ is hozd el Nekem, amit feleltél, amikor az anyukád megkérdezte, hogyan tört el a bögre.”

A kisfiú erre odahajtotta fejét a jászol szélére és keservesen sírt.

- „Azt, azt, azt mondtam” - zokogta, „hogy véletlenül meglöktem és leesett az asztalról. Pedig akarattal dobtam le.”

- „Mindig hozd el Nekem minden hazugságodat, dacosságodat, minden rosszat, amit tettél.” - mondta a kis Jézus. „Én, ha idejössz, segíteni fogok. Elfogadlak minden gyöngeségeddel: megbocsátok, kézenfoglak és megmutatom az utat. Elfogadod ezt az Én ajándékomat?”

SZERZETESEK HUMORA

Mihály atya találós kérdést tett fel újoncainak: - Melyik parancsolatnak engedelmességek, ha védelmébe kelnek egy szárnak, amelyet gazdája ütlegel? - Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!

Samuel atya útközben egy sokgyermekes édesapával találkozott. Hallotta, hogy a feleség ismét szült, azt azonban nem tudta, hogy hármast hozott a világra. - Örülj és örvendezz! - biztatta az édesapát. Hallom, hogy az Úr megint rád mosolygott! Mire a férfia: - Ezúttal nem mosolygott, hanem teljes szívéből nevetett!

A sivatagi szerzetesek általában sokáig éltek. Eleutheriosz atya azonban a századik esztendeje után egyre feledékenyebb lett. Egy alkalommal eltévedt Damaszkusz kis utcáin. - Barátom - szólított meg egy járókelőt - , meg tudnád mondani, hol van Eleutheriosz atya? - Hét nem te vagy Eleutheriosz atya? - De igen, csak azt nem tudom, hol vagyok.

Egy szerzetes így panaszkodott a társának: - Szörnyű dolog történt velem! Azt álmodtam, hogy az újoncoknak prédikálok! - Mi ebben a szörnyű? - Az, hogy amikor felébredtem, akkor láttam, hogy valóban az újoncoknak prédikálok!

Egy tréfás kedvű szerzetes megkérdezte társát: - Szerinted mit csinál Noé az özönvíz negyven napja alatt? Gondolom szívesen horgászott volna, de csak két gilisztája volt...

Daniel atyát a bűnösök iránti irgalmáról és könyörületességéről ismerték. Az egyik látogatása alkalmával a beteg nagyon hallgatólag volt. - Én nem beszéllek rá, hogy meggyónj - mondta neki. Nem akarom, hogy félelemből téves döntést hozz. Inkább aludj rá egyet. Ha holnap még fölébredsz, hívass!

Kallixtusz atya Szmirnába igyekezve eltévedt a pusztában. Nagyon megörült, amikor a pusztában összetalálkozott egy vándorral. - Bocsáss meg testvér - szólította meg - meg tudnád mondani, hogyan jutok el Szmirnába? - Azt minden szárn tudja - válaszolta szemtelenül a vándor. - Éppen azért kérdeztem tőled..

"Ezzel zárom soraimat - írta Dániel atya a társának - mert úgy fázik a lábam, hogy nem tudom kezemben tartani a tollat."

Egy templom küszöbén állt egy ravasz koldus. - Nem szégyelled magad? - fedte meg egy alkalommal a szerzetes. Egy hónappal ezelőtt vak voltál, most meg csonka? - Ne mérgelődj atya, hanem inkább örvendezz! Visszanyertem a látásomat, s ez úgy meghatott, hogy leesett a karom.

„...és Karácsonykor hozzátok magatokkal azokat a házaspárokat is, akik máskor nem járnak templomba...”

A LEGKISEBBEKNEK

**A KIFESTETT KÉPET JANUÁR VÉGÉIG DOBD BE A SEKRESTYÉBEN
ELHELYEZETT DOBOZBA.**

BÚEK

**Bízd rá magad, csak úgy,
mint ezelőtt!
Újra kínál kegyelmet meg
erőt.
Életed a kezébe veszi Ő:
Krisztusra nézz!
Krisztusban a jövő!**

ÜNNEPELJÜNK KÖZÖSEN

Lassan itt az év legszebb ünnepe, a Karácsony. Hagyományosan a Csábi Szeder Fábián Dalegylet ebben az évben is szeretné ünnepélyesebbé tenni ezeket a napokat. Ezért mindenkit nagy szeretettel hívnak karácsonyi koncertjükre, mely **2011. december 26-án**, hétfőn lesz megtartva délután **16:30-kor** a **Csábi katolikus templomban**, ahol többek között fellépnek a Művészeti Alapiskola diákjai is.

FIGYELEM!

Bátorítani szeretnénk minden kedves olvasót, hogy a plébániaközösséggel, hitélettel, lelkeséggel kapcsolatos élménybeszámolóikat, cikkeiket, valamint a közeljövőben megrendezendő ilyen jellegű rendezvények programjáról szóló információkat juttassák el a Csábító szerkesztőihez. Szeretnénk, ha valamennyien szerkesztői lennének plébániánk folyóiratának.

CSÁBÍTÓ

A csábi plébániaközösség lapja
IV. évfolyam 3. szám
2011. Karácsony

Felelős szerkesztő:
ThLic. Balga Jácinta

Római Katolikus Egyház - Csáb
Petőfi utca 31, 991 25 Csáb

Tel.: +421 4882 148
+421 903 174 933

fara.cebovce@gmail.com
www.fara.cebovce.sk

KARÁCSONYI ÉNEK

Leszállt az ég dicő Királya közénk az üdvnek hajnalán
jászolban fekszik rongy ruhába ki mennyet s földet alkotá.
Légy üdvözölve szent Karácsony mely földre hoztad az eget.
Ím elmúlik a bűnnek éjje mert te az üdvöt hirdeted.

Angyalok ajkán jött az ének hogy földre szálott az élet
pásztorok mentek Betlehembe imádni téget Istenem.
Légy üdvözölve szent Karácsony mely földre hoztad az eget.
Ím elmúlik a bűnnek éjje mert te az üdvöt hirdeted.

A pásztorokkal Betlehembe Jézushoz mi is elmegyünk
ajándokul szívünket adjuk. Fogadd el édes Istenünk.
Légy üdvözölve szent Karácsony mely földre hoztad az eget.
Ím elmúlik a bűnnek éjje mert te az üdvöt hirdeted.

Kis Jézus lelkünk szent Királya magasztalón zeng énekünk.
Oh jöjj szívünknek hajlékába és maradj mindvégig velünk.
Légy üdvözölve szent Karácsony mely földre hoztad az eget.
Ím elmúlik a bűnnek éjje mert te az üdvöt hirdeted.